

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

T factum est deinceps, & ipse iter faciebat per singulas ciuitates & castella, prædicans & annuncians regnū dei, & duodecim cū illo, simulq; mulieres aliq; que erāt sanate a spiritib⁹ malis, & infirmitatib⁹: Maria que vocatur Magdalene, de qua septē demonia exierant, & Ioanna vxor Chuzæ procuratoris Herodis, & Susanna, & aliæ multæ, quæ ministrabant ei de facultatibus suis. Cū autē turba plurima conueniret, & e singulis ciuitatibus properarent ad eū, dixit per similitudinē: Exiit qui sementē faciebat ad seminandū semen suū. Et inter seminandū, aliud cecidit circa viam, & conculcatū est, & volucres cœli comederunt illud, Et aliud cecidit super petram, & enatū aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas, & simul enatæ spinæ suffocauerunt illud. Et aliud cecidit in terrā bonā, & enatū fecit fructū centuplū. Hæc dicens clamabat: Qui habet aures ad audiendum audiat. Interrogabant autē eū discipuli eius, dicētes: quæ esset ista parabola. At ille dixit: Vobis datum est nosse mysteria regni dei, ceteris autem p parabolis, vt videntes non videant, & audientes non intelligant. Est autē hæc parabola. Semen est sermo dei. Qui autē iuxta viam, hi sunt qui audiūt, deinde venit diabolus, & tollit sermonem de corde eorū, ne credentes seruetur. Nam qui super petrā, hi sunt qui cū audierint, cū gaudio suscipiunt sermonē, & hi radices non habent, quia ad tēpus credūt, & in tpe tentatiōis recedūt. Quod autē in spinas cecidit, hi sunt qui audierūt, & a sollicitudinib⁹ & diuitijs ac voluptatibus

caribus vitæ euntes suffocant, nec referunt fructū. Quod autē in
 bonā terrā, hi sunt qui in corde honesto ac bono audiētes sermo-
 nem retinent, & fructū afferunt per patientiā. Nemo vero cū lu-
 cernā accenderit operit eam vase, aut subter lectū ponit, sed super
 candelabrū ponit, vt intrantes videant lumen. Non est enī oculū
 tum, quod non manifestū sit futurum, nec absconditū, quod non
 sit cognoscendū, & in propatulū venturū, videte ergo quomodo
 audiatis. Quisque enim habet, dabitur illi, & quicumq; non ha-
 bet, etiā quod putat se habere auferet ab illo. Venerunt autem ad
 illū mater & fratres eius, & non poterant adire eum præ turba, &
 nunciatū est illi dictūq; mater tua & fratres tui stant foris, volen-
 tes te videre. Qui respondens, dixit ad eos: Mater mea & fratres
 mei hi sunt, qui sermonem dei audiēt, ac faciunt illū. Factū est au-
 tem quodā die, & ipse ascendit in nauim, ac discipuli ei⁹, & ait ad
 illos: Trañciamus in vltiorē ripā stagni, ac soluerūt. Cæterum
 nauigantibus illis, obdormiuit, & ingruit procella venti in stag-
 nū, & cōplebant ac periclitabant, Accedētes autē suscitauerūt eū,
 dicētes: Præceptor, præceptor, perim⁹. At ille expectus, increpauit
 vētū ac tempestatē aquæ, & cessauerunt, factaq; est tranquillitas.
 Dixit autē illis: Vbi est fides vestra? Timentes autē mirati sunt, in-
 ter se dicentes: Quis putas hic est? Quia ventis quoq; & aquæ
 imperat, & obediunt ei? Et nauigauerūt ad regionem Gadareno-
 tū, quæ est cōtra Galilæā. Et cū de nauī egressus esset ad terram,
 occurrit illi vir quidā e ciuitate, qui habebat demoniū iam tēpo-
 ribus multis, & vestimēto non induebat, neq; in domo manebat,

sed in monumentis. Is ut vidit Iesū, & exclamasset, perdidit an̄ illū,
 ac voce magna dixit: Quid mihi rei tecū est Iesu fili dei altissimi?
 Obsecrote, ne me torqueas. Precipiebat enī sp̄iritui immundo,
 ut exiret ab hoīe. Frequenter enī corripuerat illū, & vinciebatur
 catenis, & cōpedibus custodiebat, & ruptis vinculis agebat a dæ
 monio in deserta. Interrogauit aut̄ illum Iesus, dicens: Quod tibi
 nomen est? At ille dixit: Legio. Quia intrauerūt dæmonia multa
 in eum. Et rogauerūt illū, ne imperaret ipsis, ut in abyssum irent.
 Erat aut̄ ibi grex porcorū multorū pascentiū in monte, & roga
 bant eū, ut permitteret ipsis in illos ingredi. Et permisit illis: Ex
 ierunt ergo dæmonia ab hoīe, & intrauerunt in porcos, & impe
 tu abiit grex per præcep̄s in stagnū, & suffocatus est, Porro ut vi
 derunt quod acciderat n̄ qui pascebant, fugerunt, rumoremq̄
 nunciauerunt in ciuitatē ac villas. Exierunt aut̄ ut viderent quod
 factum erat, & venerūt ad Iesum, & inuenerunt hoīem sedentem
 a q̄ dæmonia exierāt vestitū, ac sana mente, ad pedes Iesu, & timu
 erūt Nūciauerūt aut̄ illis etiā q̄ viderāt quomodo san⁹ factus esset
 is, qui agitabat a dæmonio. Et rogauerūt illum omnis multitudo
 Gadarenorū, ut discederet ab ipsis, quia magno timore teneban
 tur. Ipse aut̄ conscensa nauī reuersus est. Rogauerat enī illū vir a
 quo dæmonia exierant, ut cū eo esset, sed ablegauit eum Iesus, di
 cens: Redi in domū tuam, & narra quæcunq̄ tibi fecerit deus. Et
 abiit per totam ciuitatem, prædicās quæcunq̄ sibi fecisset Iesus.
 Factum est aut̄ cū rediret Iesus excepit illum turba, nam omnes
 expectabant eū. Et ecce venit vir, cui nomen Iairus, & ipse prin

ceps synagogæ erat, acciditq; ad pedes Iesu, rogans eū, vt intraret
 in domū suam, quoniam vnica filia erat ei fere annos duodecim,
 & hæc moriebatur. Verū inter eundum, turbæ coarctabant eum.
 Et mulier quæ erat obnoxia profuuiō sanguinis ab annis duo-
 decim, quæ in medicos impenderat omnē substantiā, nec ab vllō
 potuerat curari, accessit retro, & tetigit fimbriā vestimenti eius,
 & confestim sistebatur fluxus sanguinis eius. Et ait Iesus. Quis
 est qui me tetigit? Negantibus autē omnibus, dixit Petrus & qui
 cū illo erant: Præceptor, turbæ te cōstringunt & afficiant, & di-
 cis: Quis me tetigit? Et dixit Iesus: Tetigit me aliqs. Nā ego no-
 uī virtutē a me exisse. Videns autē mulier, quod non latuisset, tre-
 mens venit ac procidit ante pedes eius, & ob quā causam tetigisset
 eū indicauit ei corā toto populo, & quēadmodū confestim sa-
 nata fuisset. At ipse dixit ei: Confide filia, fides tua te seruauit, va-
 de cū pace. Adhuc illo loquēte, venit quidam a domo principis
 synagogæ, dicēs ei: Mortua est filia tua, nolī vexare magistrū. Ie-
 sus autē audito hoc vbo, respondit patri puellæ: Nolī timere, cre-
 de tm̄, & salua erit, Et cū venisset in domū, nō permisit intrare se
 cū quēq; nisi Petrū & Iacobū & Ioannē, & patrē ac matrē puel-
 læ. Flebant autē oēs & plangebant illā. At ille dixit: Nolite flere,
 Non est mortua puella, sed dormit. Et deridebant eū, scientes, qd̄
 mortua esset. Ipse autē eiectis foras omnibus, apprehensa manu
 eius clamauit, dicēs: Puella surge. Et reuersa est sp̄ritus eius, &
 surrexit continuo, Ac iussit illi dari cibum. Et stupuerunt paren-
 tes eius. At ille præcepit eis, ne cui dicerent quod factum erat.